

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

τοῦ πενταετοῦς τέκνου τοῦ φίλου Ἰω. Καρβελάκη.

Ἡ αἰγούλα ἐπρόβαλε γλυκεῖα, καὶ τὰ πουλιὰ λαλοῦνε·
Μὰ τὸ μικρὸ δὲν τ' ἀγροικᾷ, τὸν Οὐγκο δὲν ζυπνοῦνε.

...

«Εὐπνα, πουλάκι μου χρυσό, ἀσίκω νὰ σὲ ἴτσω,—
Φέρτε νὰ λούσω τὸ παιδί, νὰ τὸ μωσχοβολίσω,
Νὰ βγῆ, νὰ πάη περίπατο μὲ τ' ἄλλα του ἀδελφάκια—
Θὰ σοῦ φορέσω σήμερον τὰ νέα σου βουχάλακια,
Ἀλήθεια, χαϊδευμένο μου; Ἐκεῖ ἔναι κρεμασμένα·
Ἐγὼ, ἡ μανούλα σου ἡ καλὴ, ἐγὼ ἔς τᾶλω ὀκνημένα!
Εὐπνα, ζωὴ μου, κ' εἶν' ἀργά· ἀσίκω ἀπὸ τὸ σπῶμα·
Ἄνοιξε τὰ ματάκια σου· πῶς δὲν ζυπνᾷς ἀκόμα;
Δὲ μ' ἀγροικᾷς, ἀγάπη μου; —Κράξτε τὸν Οὐγκο, Γιάννη! —
Ἄκου· ὁ παπάκης σοῦ μιλεῖ, νὰ πᾶτε σὲ σιγγάνη.»

Μάννα, πατέρας τοῦ μιλούν, μὰ ἐκεῖνο δὲν ζυπνάει·
Ποιὸς ἔξεραι τί ὀνειρεύεται! Κάνένα δὲ ἄγροικαί.

...

Κοιμάται, κακοροζίκαι! κοιμάται τὸ παιδί σας,
Κ' εἶνε βαρὺς ὁ ὕπνος του, ν' ἀκούσῃ τὴ φωνή σας...
Τὰ χειλιδόνια ἐφθάσανε, δυστυχισμένη μάννα·
Εἶν' ἄνοιξις, καὶ ὁ Θάνατος ἐβγήκε ἔς τὴν παγάννα
Ἄσπλαχνος, πρωτόλουθα λουλούδια νὰ θερύσῃ·
Καὶ γιὰ νὰ κλέψῃ τὸν ἀνθό, καὶ νὰ σᾶς ἀπατίσῃ,
Μορφὴν ἀγγέλου ἔλαβε, κ' ἐφῆς τὸ βράδου-βράδου
Ἐμπῆκε μὲς ἔς τὸν κήπο σας... ἔανοίγει ἔς τὸ σιοτάδι.
Τὸ τρυφερὸ τὸ γούλι σας, καὶ ἔς τὴ γλυκεῖα εὐωδιά του,
Λαχτάρα αἰσθάνεται κρυφῆ, ἐσπάραξ ἡ καρδιά του...
Τὸ καμαρώνει μὲ καῦμό, μὲ ἀγάπη τὸ μυρίζει·
Τὸ κόβει, τὸ θερίζει...

4

Ἡ αἰγούλα ἐπρόβαλε γλυκεῖα, καὶ τὰ πουλιὰ λαλοῦνε·
Μὰ τὸ μικρὸ δὲν τ' ἀγροικᾷ, τὸν Οὐγκο δὲν ζυπνοῦνε.

Ζάκυνθος, 22 Μαρτίου 1886.

Ὁ φίλος σας Α.

Τύπος Σ. Καψακέρηλου

Αρ. Εισ. 662 ✓

VI 186 ✓

